

- W konsekwencji uwzględnienie żądań zgłoszonych przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji i w związku z tym:
 - stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w rozliczeniach wynagrodzenia skarżących z lutego 2018 r., ustalającej coroczną waloryzację wynagrodzenia podstawowego ograniczoną do 0,7 % za rok 2018, i w konsekwencji stwierdzenie nieważności podobnych decyzji zawartych w kolejnych rozliczeniach wynagrodzenia;
 - zasądzenie od pozwanej z tytułu naprawienia szkody materialnej: (i) pozostałej kwoty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zastosowania corocznej waloryzacji za 2018 r., czyli podwyżki o 1,4 %, za okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.; (ii) pozostałej kwoty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zastosowania corocznej waloryzacji o 0,7 % za 2018 r. w odniesieniu do kwoty wynagrodzeń, które będą wypłacane od stycznia 2018 r.; (iii) odsetek za zwłokę od pozostałych należnych kwot wynagrodzenia do czasu pełnej spłaty należnych kwot, przy czym stopa odsetek powinna być obliczona na podstawie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, mającej zastosowanie w danym okresie, powiększonej o trzy punkty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie prawa do zasięgnięcia opinii kolegium – Przeinaczenie akt sprawy
- 2) Naruszenie obowiązku uzasadnienia – Przeinaczenie akt sprawy – Naruszenie przez sąd obowiązku uzasadnienia
- 3) Naruszenie obowiązku staranności o zasady proporcjonalności.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2020 r. w sprawie T-318/19, Thunus i in. / EBI, wniesione w dniu 12 lutego 2021 r. przez Vincenta Thunusa, Jaimego Barragána, Marca D'hooge'a, Alexandrę Felten, Christophe'a Nègre'a, Patricka Vanhoudta

(Sprawa C-91/21 P)

(2021/C 228/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie T-318/19;
- W konsekwencji uwzględnienie żądań zgłoszonych przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji i w związku z tym:
 - stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w rozliczeniach wynagrodzenia skarżących z lutego 2019 r., ustalającej coroczną waloryzację wynagrodzenia podstawowego ograniczoną do 0,8 % za rok 2019, i w konsekwencji stwierdzenie nieważności podobnych decyzji zawartych w kolejnych rozliczeniach wynagrodzenia;

- zasądzenie od pozwanej z tytułu naprawienia szkody materialnej: (i) pozostałej kwoty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zastosowania corocznej waloryzacji za 2019 r., czyli podwyżki o 1,2 %, za okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r.; (ii) pozostałej kwoty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zastosowania corocznej waloryzacji o 0,8 % za 2019 r. w odniesieniu do kwoty wynagrodzeń, które będą wypłacane od stycznia 2019 r.; (iii) odsetek za zwłokę od pozostałych należnych kwot wynagrodzenia do czasu pełnej spłaty należnych kwot, przy czym stopa odsetek powinna być obliczona na podstawie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, mającej zastosowanie w danym okresie, powiększonej o trzy punkty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie zasad kompetencji organu wydającego dany akt – Naruszenie art. 18 regulaminu – Przeinaczenie akt sprawy – Naruszenie przez sąd obowiązku uzasadnienia
- 2) Naruszenie prawa do zasięgnięcia opinii kolegium – Przeinaczenie akt sprawy
- 3) Naruszenie obowiązku uzasadnienia – Przeinaczenie akt sprawy – Naruszenie przez sąd obowiązku uzasadnienia
- 4) Naruszenie obowiązku staranności o zasady proporcjonalności

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 25 lutego 2021 r. – BT / Laudamotion GmbH

(Sprawa C-111/21)

(2021/C 228/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BT

Strona pozwana: Laudamotion GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy spowodowany wypadkiem uraz psychiczny pasażera, uznawany za chorobę, stanowi „uszkodzenie ciała” w rozumieniu art. 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 2001 r.?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 29 wskazanej konwencji stoi na przeszkodzie roszczeniu odszkodowawczemu, które przysługiwałoby w świetle właściwego prawa krajowego?

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s. 38).